

[Ministeren for Grønland.]

Landsrådet stillede forskellige mindre ændringsforslag, hvorefter forslaget har været genstand for fornyet gennemgang, såvel i det grønlandske lovudvalg som i ministeriet, med det resultat, at man i det væsentlige har kunnet tiltræde de af landsrådet fremsatte ændringsforslag.

Under drøftelserne i landsrådet 1956 behandlede man endvidere et af ministeriet forelagt udkast til en bestemmelse om arveret for børn født uden for ægteskab svarende til de danske retsregler. Medens landsrådet som nævnt principielt kunne tiltræde de øvrige arveretsbestemmelser, kom der forskellige opfattelser til orde vedrørende den foreslåede arveretsbestemmelse for børn født uden for ægteskab. Landsrådet fandt det naturligt at behandle denne bestemmelse i samlingen 1957 i forbindelse med det udkast til en børnelov for Grønland, som var udarbejdet af det grønlandske lovudvalg og forelagt landsrådet. Under drøftelserne i landsrådet i år mente dette ikke at kunne vedtage bestemmelsen om arveret for børn født uden for ægteskab, men fremsatte forslag til en ny bestemmelse. Da denne kræver en indgående behandling og muligvis en ny forhandling med landsrådet, og da jeg er enig med landsrådet i, at den naturligt bør behandles i forbindelse med det kommende forslag til lov for Grønland om børn, har jeg fundet det rigtigst først at forelægge bestemmelsen for det høje folketing i forbindelse med det kommende børnelovsforslag. Regler om arveret for børn født uden for ægteskab er derfor ikke optaget i det foreliggende forslag, men vil blive fremsat som ændringsforslag til arvelov for Grønland i forbindelse med fremsættelsen af forslaget til lov for Grønland om børn.

Slutningsparagraffen i det foreliggende lovforslag, hvorefter loven kun gælder for Vestgrønland, men eventuelt med fornøden lempelse ved kongelig anordning kan udvides til også at omfatte Nord- og Østgrønland, er tilføjet efter landsrådets behandling af forslaget.

Som det vil være bekendt, er landsrådets beføjelser endnu ikke udstrakt til at omfatte Nord- og Østgrønland. Jeg har derfor fundet det rigtigst at indføre bestemmelsen om, at loven ikke umiddelbart skal gælde i

Nord- og Østgrønland, men som nævnt eventuelt ved en kongelig anordning kan bringes til at omfatte disse områder.

Det er min hensigt, såfremt dette lovforslag gennemføres, at forelægge loven til udtalelse for distriktrådene i Angmagssalik og Scoresbysund samt eventuelt for fangerrådet i Thule.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring i lov for Grønland om indførselsafgifter m. v.

Den grønlandske landskasses midler tilvejebringes i henhold til lov nr. 272 af 27. maj 1950 om de offentlige grønlandske kasser ved indførselsafgifter på visse af de til forbrug i Grønland bestemte varer. I 1951 blev der ved lov for Grønland om indførselsafgifter m. v. pålagt afgifter på sukker, chokolade og sukkervarer, øl, vin og spirituosa samt røgtobak og cigaretpapir.

Grønlands landsråd finansierer ved hjælp af landskassens midler en række opgaver, hvis løsning er henlagt til landsrådet og kommunalbestyrelserne. Blandt disse kan særlig nævnes hele den sociale forsyng bortset fra sundhedstjenesten.

Landsrådet har i de forløbne år siden ordningens indførelse anvendt en stor del af sine driftsindtægter til nyanlæg. Heriblandt kan således nævnes, at man har opført eller har planer om at opføre en række stærkt tiltrængte alderdomshjem, således at Vestgrønland i nær fremtid vil være tilfredsstillende dækket hermed. Man har ligeledes anlagt én del veje ved de større pladser, hvilket er en forudsætning for, at det store boligbyggeri kan afvikles på forsvarlig måde. Endelig kan nævnes, at man har indrettet vandforsyningsanlæg, badeanstalter, fællesværksteder, fangsthytter og andre almenyttige anlæg forskellige steder.

Udgifterne til disse anlæg og til driften deraf samt landskassens og kommunekassernes øvrige driftsudgifter har hidtil kunnet dækkes af de løbende indtægter.

Man har dog i nogen tid kunnet forudse, at denne tilstand ikke kunne vedvare, og det har nu vist sig, at udgifterne i regn-